1 Οκτωβρίου 2013

9 τρόποι για να παρακινήσουμε ένα… τεμπέλικο παιδί!

/ Γενικά Θέματα

Πριν βιαστείτε να χαρακτηρίσετε το παιδί σας τεμπέλη, σκεφτείτε απλώς μήπως αυτή η «οκνηρία» του οφείλεται σε κάτι άλλο πέρα από την προσωπικότητά του!

Ο ψυχίατρος- νευρολόγος Mel Levine στο βιβλίο του The Myth of Laziness (Ο Μύθος της Τεμπελιάς), λέει χαρακτηριστικά: «Όταν αποκαλούμε ένα παιδί

τεμπέλη, είναι σα να το καταδικάζουμε να γίνει τεμπέλης για το υπόλοιπο της ζωής του»

Είναι αλήθεια πως εμείς οι γονείς συχνά ακούμε γονείς να χαρακτηρίζουν το παιδί τους «τεμπέλικο» και να αναζητούν τα αίτια της «τεμπελιάς» και τους τρόπους αντιμετώπισης. Θα πρέπει να δεχτούμε ότι κάποια παιδιά από την ιδιοσυγκρασία τους είναι ιδιαίτερα δραστήρια και κάποια άλλα λιγότερο, όμως όλα τα παιδιά αγαπούν το παιχνίδι και χαίρονται όταν μέσα από το παιχνίδι μαθαίνουν πράγματα, αποκτούν δεξιότητες, εξερευνούν το περιβάλλον. Αν λοιπόν ανησυχείτε για τη δραστηριοποίηση του παιδιού, ή αν το βλέπετε να περνά πολύ χρόνο στον καναπέ απέναντι από την τηλεόραση, ας μη βιαστείτε να το χαρακτηρίσετε νωθρό, ή τεμπέλικο, αλλά ας προσπαθήσετε αφενός να διερευνήσετε το «γιατί» και αφετέρου να το κινητοποιήσετε. Πίσω από οποιαδήποτε «συμπεριφορά-μυστήριο» του παιδιού μας κρύβεται ένα αίτιο που μόλις το εντοπίσουμε και το τροποποιήσουμε, αυτόματα έχουμε αντιμετωπίσει και το πρόβλημα. Ο Δόκτωρ Levine μας δίνει ένα χρήσιμο δεκάλογο για να αναρωτηθούμε γιατί φέρεται τεμπέλικα, και τους τρόπους για να το αντιμετωπίσουμε

1. Μήπως πάσχει από κάποια μαθησιακή δυσκολία;

Η διερεύνηση πάντα θα πρέπει να ξεκινά με τον έλεγχο της υγείας του παιδιού και της λειτουργίας των αισθητηρίων οργάνων. Αν η αδιαφορία για δράση εμφανίζεται σε σχέση με τις σχολικές εργασίες θα πρέπει να διερευνηθεί το ενδεχόμενο να αντιμετωπίζει το παιδί μαθησιακές δυσκολίες που το δυσκολεύουν.

2. Κάνετε στον εαυτό σας τις εξής ερωτήσεις:

Α. Τι παρακινεί το παιδί μου;

Β. Τι ερωτήσεις μπορώ να του κάνω ώστε να ανακαλύψετε μαζί «τα θέλω του»;

Γ. Ποιοι είναι οι στόχοι και οι φιλοδοξίες του;

Κάνετε μετά και το παιδί σας τις παραπάνω ερωτήσεις και στη συνέχεια ακούστε προσεχτικά τις απαντήσεις του. Σεβαστείτε τις απαντήσεις του, ακόμα και αν διαφωνείτε.

3. Μήπως οι προσδοκίες σας από αυτό είναι υπερβολικές;

Αν ένα παιδί αδυνατεί να παρακολουθήσει το επίπεδο της προσφερόμενης γνώσης, με βάση τη χρονολογική του ηλικία, είναι φυσικό και αναπόφευκτο να δοκιμάσει τη «διαφυγή», μέσα από την ονειροπόληση, αφού υποχρεώνεται να παρακολουθήσει, μια διαδικασία που απέχει τόσο από τα ενδιαφέροντά του όσο κι απ’ τις δυνατότητές του και στις απαιτήσεις της οποίας δεν μπορεί να ανταποκριθεί.

4. Μήπως η τεμπελιά του σχετίζεται με τις οικογενειακές συνθήκες;

Σημαντικά γεγονότα που ίσως συμβαίνουν τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο πιθανόν επηρεάζουν το παιδί, όπως η γέννηση αδερφού ή η απώλεια ενός προσώπου.

5. Μήπως απλώς ζητάει την αγάπη μας;

Εφόσον η νωθρότητα οφείλεται στην ανάγκη για επικέντρωση της προσοχής πάνω του, μήπως να αλλάζαμε το καθημερινό μας πρόγραμμα και να αφιερώναμε περισσότερο χρόνο στα παιδιά μας; Αλήθεια πόσοι από εμάς περνάμε μία ποιοτική ώρα με το παιδί μας κάνοντας αυτό που εκείνο επιθυμεί και όχι κάνοντας εκείνο αυτό που εμείς επιθυμούμε;

6. Αποφύγετε την σκληρή κριτική και την ειρωνεία

Η ειρωνεία και τη γελοιοποίηση σε περίπτωση που το παιδί κάνει λάθος, έχει καταστροφικά αποτελέσματα. Τόσο οι λεκτικές ποινές, όσο και η ταπείνωσή βοηθούν μόνο στην απογοήτευση και ασφαλώς στην παραίτηση από κάθε καταβολή προσπάθειας.

7. Μήπως απλώς δεν ενδιαφέρεται για τα πράγματα που ενδιαφερόμαστε εμείς; Τα ενδιαφέροντα του παιδιού πρέπει να είναι απόλυτα αποδεκτά και σεβαστά αλλά και ταυτόχρονα να εναρμονίζουμε κάθε είδους μαθησιακή προσπάθεια με αυτά. Σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να εξαναγκάζουμε το παιδί να αποκτά ενδιαφέροντα μόνον και μόνον διότι εμείς θεωρούμε ότι τα συγκεκριμένα είναι πιο «φανταχτερά» για τον κοινωνικό μας περίγυρο. Αν για παράδειγμα, το παιδί μας ενδιαφέρεται για το ποδόσφαιρο και του στερούμε την ώρα που θα αφιέρωνε σε αυτό διαθέτοντας εκείνη την ώρα στην εκμάθηση πιάνου, που είναι πρέπον για την κοινωνική μας θέση και την εικόνα μας προς τα έξω, τότε πώς περιμένουμε να δείξει ενδιαφέρον και ζήλο για μάθηση;

8. Βοηθήστε το να ενταχθεί σε κάποια ομάδα

Αν θέλουμε να αφυπνίσουμε το παιδί μας ας του δώσουμε ερεθίσματα και κίνητρα για δραστηριοποίηση. Ας του δώσουμε δημιουργικά παιχνίδια και ιδέες για κατασκευές και ας το φέρουμε σε επαφή με παιδιά για να παίξει ελεύθερο παιχνίδι. Η ένταξη των παιδιών σε ομάδες εργασίας είναι πολύ πιο αποτελεσματική, όχι μόνο για τη μάθηση αλλά και για την αξιοποίηση των ταλέντων του κάθε παιδιού.

9. Ας γίνουμε εμείς το πρότυπο

Μήπως αντί να το κατηγορούμε να ψάχναμε το δικό μας τρόπο ζωής και τι είδους πρότυπο είμαστε για το παιδί μας. Είμαστε δραστήριοι άνθρωποι ή συνηθίζουμε να περνάμε τον ελεύθερο χρόνο μας μπροστά στην τηλεόραση.

Από: Ελένη Χαδιαράκου

Πηγή:imommy.gr